

високої конкурентоспроможності й швидко вийти на світові ринки; 2) надання допомоги галузям, які зазнають труднощів; 3) прискорення розвитку провідних галузей, що спроможні стати новими імпульсами технічного і, особливо, технологічного прогресу; 4) запровадження індикативного і централізованого планування з метою зосередження уваги державних органів до тих галузей промисловості, які можуть стати “вузькими” місцями або чинити інфляційний тиск на економіку; 5) створення державного банку промислового розвитку, який повинен фінансувати підприємства, корпорації, акціонерні товариства й окремі галузі з підвищеною мірою ризику.

Досвід і практика реалізації державної промислової політики в різних країнах містить багато повчального і в певній мірі можуть бути використані для стабілізації та підйому промисловості України. Мова йде про перехід на ринкові правила регламентованої конкуренції на внутрішньому ринку, однакові для всіх його учасників. Ці правила вміщують антимонопольну політику і одночасно дозволяють домагатись успіху лише при високому рівні економічної конкурентоспроможності.

Література.

1. Гесць В.М. Бар'єри на шляху розвитку промисловості на інноваційній основі. //Економіка України. – 2015. – № 1.
2. Зверяков М.І. Промислова політика та механізм її реалізації. //Економіка України. – 2016. – № 6.
3. Ліст Фрідріх. Національна система політичної економії. – М. – 2005.
4. Портер М. Конкуренція. – М. – 2005.

ОСОБЛИВОСТІ ЕФЕКТИВНОГО УПРАВЛІННЯ ФІНАНСОВИМИ РЕЗУЛЬТАТАМИ

*Букало Н. А., к. е. н., доцент; Петрук Т. О., студент
Східноєвропейський національний університет імені Лесі Українки*

На даному етапі розвитку ринкової економіки, важливим для досягнення переважної конкурентоспроможності, дослідження та розв'язання питання удосконалення виробництва, досягнення запланованого розміру прибутку є впровадження ефективної системи управління фінансовими результатами підприємства. Це означає, що

потрібно використовувати доцільний і економічно умотивований погляд до визначення планів діяльності яка є основною, сформулювати фінансову, облікову та виробничу політики, аналізу оцінки отриманих результатів та пошуку способів їх поліпшення.

Дослідження у сфері ефективного управління прибутком здійснили такі відомі економісти: І. Бланк, О. Вороніна, В. Ковальов, О. Марюта, І. Мойсеєнко, Г. Ямборко та інш.

Фінансовий результат господарської діяльності підприємства вважається ключовим показником загальної результативності підприємства, на основі якого визначаються основні проблеми підприємства, його сильні і слабкі сторони, а також здійснюється вибір способів покращення стану підприємства у ринковій сфері. Саме тому так важливо обрати правильну політику управління фінансовими результатами діяльності підприємства та вміти реалізувати її на практиці [1, 259].

У випадку, коли доходи, які отримані підприємством, перевищують витрати, тоді воно отримує позитивну економічну вигоду [2]. В протилежній ж обставині, коли підприємство отримало збитки, то це означає перевищення витрат над доходами. Тому фінансовий результат роботи підприємства, як одна з основних категорій економіки, може виступати у двох формах – прибуток або збиток. Безпосередньо з цією категорією пов'язані поняття доходів і витрат.

Прибутковість діяльності виступає визначальним фактором фінансової безпеки підприємства, оскільки за рахунок прибутку можна збільшити власний капітал, сформувати достатній резервний фонд, застрахувати основні ризики, розширити виробництво. Зрештою, прибуток є основним рушійним стимулом розвитку ринкової економіки. Саме його високий рівень свідчить про привабливість підприємств тієї чи іншої галузі з погляду віддачі від вкладення інвестицій і змушує капітали мігрувати [3].

Останнім часом в умовах збитковості значної кількості підприємств масштаби досліджень щодо фінансових результатів підприємств ще більше зросли, що зумовлено потребою пошуку резервів зростання прибутковості підприємств [1].

Основою інформаційної бази управління є показники фінансового обліку, на основі яких здійснюється комплексний аналіз, прогнозування та поточне планування результатів діяльності [4].

Процес управління фінансовими результатами можна розглядати як функцію фінансового менеджменту та ототожнення з процесом

управління прибутком підприємства. Але одночасно управління фінансовими результатами є значно ширшим поняттям, ніж управління прибутком і його не доцільно ототожнювати з функціями фінансового менеджменту [5].

Досягнути ефективності управління підприємством можна за допомогою управлінського обліку який є надзвичайно важливою складовою всієї облікової системи будь-якого підприємства. Його інформаційною базою виступають всі потоки інформації, які формуються у процесі ведення виробничого, фінансового, податкового та статистичного видів обліків. Це є внутрішній облік підприємства, надзвичайно індивідуальний (зокрема у методичному забезпеченні) і конфіденційний, основне призначення якого задовольнити інформаційні потреби управлінського персоналу господарюючого суб'єкта [6, с. 140].

Забезпечення ефективного управління фінансовими результатами, спонукає до необхідності побудови економічного механізму управління фінансовими результатами (ЕМУФР) господарської діяльності у рамках загальної системи управління підприємством. Економічний механізм управління фінансовими результатами господарської діяльності промислового підприємства – це динамічна, комплексна організаційно-управлінська підсистема, яка передбачає реалізацію спеціальних процедур (організації, інформаційного забезпечення, управління, контролю), спрямованих на забезпечення реалізації потенціалу економічного розвитку підприємства [5].

Основними завданнями аналізу фінансових результатів діяльності підприємства є: вивчення можливостей одержання прибутку відповідно до наявного ресурсного потенціалу підприємства та кон'юнктури ринку; здійснення системного контролю за процесом формування прибутку та зміною його динаміки; визначення впливу зовнішніх і внутрішніх факторів на фінансові результати діяльності підприємства; розрахунок і оцінка показників рентабельності; спрямування рекомендацій на мобілізацію виявлених резервів зростання прибутку та рентабельності [7].

Внаслідок ефективного управління фінансовими результатами відбудеться сприятлива сфера розробки та реалізації високоефективної конкурентоспроможної стратегії розвитку підприємства.

Література.

1. Міхеєнко К. С. Особливості управління фінансовими результатами діяльності переробного підприємництва / К. С. Міхеєнко, А. І. Йоненко. // Вісник донецького національного університету, сер. В: Економіка і право, вип. 1. – 2015. – С. 259.
2. Рябенков О.В. Напрями удосконалення політики управління фінансовими результатами промислового підприємства / О.В. Рябенков // Механізм регулювання економіки. – 2012. – №1. – С. 196-203.
3. Наумчук А.В. Сутність та проблеми організації обліку фінансових результатів / А.В. Наумчук, Н. А. Букало // Глобальні та національні проблеми економіки. - 2015. - № 4. - С. 1013-1016. [Електронний ресурс]. - Режим доступу. - http://global-national.in.ua/archive/4-2015/04_2015.pdf
4. Войтов І. М. Управління фінансовими результатами підприємства / І. М. Войтов, Р. В. Луговський // Вісник економіки транспорту і промисловості. – 2014. – № 46. – С. 270.
5. Скалюк Р. В. Економічний механізм управління фінансовими результатами промислових підприємств: теоретичні основи забезпечення функціонування / Р. В. Скалюк. // Економічний вісник Донбасу. – 2011. – № 2(24) – С. 86.
6. Писаренко Т.М. Управлінський облік: сутність, зміст та принципи ведення / Т.М. Писаренко, Н.А. Букало. Вісник Хмельницького національного університету. – Хмельницький, 2010. – № 1, Том. 2. (147). – С. 136-140.
7. Дробишева О.О. Управління фінансовими результатами діяльності промислового підприємства / О.О. Дробишева, А. Рижков // Економічний вісник Запорізької державної інженерної Академії. – 2013. - № 5. – С. 188.

**ПРИЙНЯТТЯ ГОСПОДАРСЬКИХ РІШЕНЬ В УМОВАХ
НЕСТАБІЛЬНОСТІ**

Сечина А. С., студентка

Науковий керівник: Ткачук І. І., к.е.н

Харківський торговельно-економічний інститут КНТЕУ

Аналізуючи і характеризуючи сучасний розвиток суспільства, можна зробити висновок, що складність соціально-економічної взаємодії неухильно зростає. Це призводить до того, що в